پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در پی هر نماز فرض می‌فرمود

از وَرّاد، کاتب مُغِیره بن شُعبه روایت است که مغیره در نامه‌ای که برای او به معاویه می‌نوشتم چنین گفت که: پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در پی هر نماز فرض می‌فرمود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»: «معبود به حقی جز الله نیست، یگانه و بی‌شریک است، فرمانروایی و حمد از آن اوست و او بر هر چیزی تواناست. بارالها برای آنچه تو عطا کنی بازدارنده‌ای نیست و برای آنچه تو مانع شوی عطا کننده‌ای نیست؛ و صاحب ثروت و بهره را در برابر تو ثروت و بهره‌اش سودی نمی‌بخشد».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در پی هر نماز فرضی می‌فرمود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». یعنی: اقرار و اعتراف می‌کنم به کلمهٔ توحید لا اله الا الله، بنابراین عبادت حقیقی را برای الله اثبات می‌کنم و از غیر او نفی می‌کنم، پس معبود به حقی نیست جز الله؛ و اقرار دارم که فرمانروایی حقیقی و کامل از آن الله است و همهٔ حمد و ستایش اهل آسمان‌ها و زمین شایستهٔ الله تعالی است، چراکه او بر هر چیزی تواناست و آنچه الله تقدیر نموده - عطا باشد یا باز داشتن - بازدارنده‌ای ندارد و ثروتِ صاحب ثروت سودی برای او نزد الله ندارد بلکه عمل صالح اوست که سودمند است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65102